

عنوان مقاله:

چشم انداز جایگاه سازمان همکاری شانگ های در ترتیبات امنیتی خاورمیانه با تاکید بر امنیت ملی ج. ا. ایران

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 3، شماره 36 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

پیمان علی محمدی - کارشناسی ارشد علوم اجتماعی پژوهشگر حوزه سیاست خارجی منطقه آسیا پاسیفیک

خلاصه مقاله:

سازمان همکاری شانگهای طی 17 سال حیات خود توانسته بر نقش بین المللی خود بیافزاید و با پذیرش مغولستان در سال 2004 ج.ا. ایران و افغانستان بعنوان اعضای ناظر، هند و پاکستان به صورت دائمی عملا از قالب منطقه ای خارج شود. در مقاله حاضر چشم انداز جایگاه سازمان همکاری شانگهای در ترتیبات امنیتی خاورمیانه مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. برای نیل به این هدف با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی و بهره گیری از دیدگاه های باری بوزان مبانی نظری پژوهش، ابتدا تعریف پنج گانه امنیت، نظامی، سیاسی، اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی از ابعاد مقوله امنیت مورد بحث قرار گرفته و پس از ذکر تاریخچه و ساختار سازمان همکاری شانگهای در بازیگری در خاورمیانه و ترتیبات امنیتی آن با تاکید بر تعریف بوزان از مسایل امنیتی، نظیر جلوگیری از یکجانبه گرایی، گسترش نفوذ استراتژیک، تامین انرژی و راه های انتقال جدید، یافتن بازارهای جدید اقتصادی و مبارزه با تروریسم مورد توجه قرار گرفته و در نهایت تاثیر این سازمان بر ترتیبات امنیتی خاورمیانه تحلیل و بررسی شده است. در بخش پایان مقاله نکات کلیدی افق پیش روی ج. ا. ایران در تبدیل عضویت از ناظر بر دائمی، فرصت و موانع آن مورد بحث قرار گرفته و پیشران های کلیدی آن تشریح شده است.

کلمات کلیدی:

سازمان همکاری شانگ های، خاورمیانه، امنیت، ترتیبات امنیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/949041>

